

متن پرسش

سلام علیکم: من برهان صدیقین را خواندم و صوت هایش را گوش دادم. «قاعده کل ما بالعرض لابد...» معنی آن این است که هر بالعرضی باید به ما بالذات منتهی و ختم شود. وابستگی موجودات به عین هستی را بر اساس این قاعده خوب درک نکردم. چون فقط می‌گویند باید ختم شود. شما وابستگی را چگونه از آن در می‌آورید؟ با تشکر!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این یک امر بدیهی است که آنچه بالعرض است به صرف بالعرض بودنش، منتهی به «ما بالذات» آن می‌شود. موفق باشید